

vajvodi in grofi so tako imenitne in važne, da bo tudi neslovenske, domače in sosedne državljane mikalo s celjsko kroniko se soznani. Ako Bog dá srečo, nas bo še to leto prijazno zatekla.

Iz Ljubljane. Piše se nam iz Dunaja, da 27. p. m. je imela tudi krajnska deputacija čast Nju veličanstvoma predstavljena biti. Peljal je deputacijo prečastiti deželni poglavar gospod grof Chorinsky. V krepkem govoru je razodel iskrene občutke, kateri z nepopisljivim veseljem navdajajo serca vselej zvestega naroda krajnskega ob preveseli prigodbi, da je dobil presvitlo cesarico, ktere izverstne lastnosti duha in serca se prelepo vjemajo s krasoto telesno in obetajo srečno prihodnost celemu cesarstvu; naposled je gosp. govornik zagotovil Nj. veličanstvu nepremakljivo zvestobo vedno vernega krajnskega naroda. Presvitli cesar in cesarica sta sprejela deputacijo naj milostljiviši, in Njih veličanstvo so rekli, da so o zvestobi Krajncov terdno prepričani in da popolnoma zaupajo, da bo krajnska dežela vsaki čas ohranila nepremakljivo udanost do Njih prestola. Potem je gosp. deželni poglavar vsakega iz deputacije posamno predstavil Nj. veličanstvoma, in cela deputacija se je podala potem tudi k presv. starišem Njih veličanstva. — Iz več sosesk Krajnskega so došle c. k. deželnemu poglavarstvu v Ljubljani srečovošilne pisma, ki naj jih blagovoli poslati Nj. veličastvu na Dunaj. — Tudi družba strelcov je napravila slovesno streljanje, ki se je začelo v nedeljo in ima terpeti 3 dni; vodstvo je določilo lične darila naj boljim strelecem; v nedeljo zvečer je v spomin slavne cesarjeve poroke tombola bila v pripomoč varovavnici malih otrok.

Novičar iz mnogih krajev.

V sredo in četrtek sta Nj. velič. presvitli cesar in presvitla cesarica sprejemati blagovolila deputacije vsih kronovin, ki ne morejo prehvaliti prijaznega sprejetja. V četrtek zvečer je bil v cesarskem poslopju slovesen bal. V petek so potihnile vse veselice, da so se v saboto popoldne in zvečer sopen začele v velikem gaju „Prater“ imenovanem v taki krasoti, da Dunaj ne pomni kaj tacega. Bila je nepopisljiva „ljudska veselica“. Že popolne so vreli ljudje iz vsih krajev v Prater, katerih se je po neprenapetem številu nabralo okoli 200.000. Prater je bil nališpan po vsih krajih tako, da vsako stopinjo se je kaj družega, zmiraj lepšega vidilo; mnogoverstne veselice, igre, muzika so bile povsod, in zvečer je bilo vse razsvitljeno, vse je migljalo polno luč in lučice; bilo je kakor v rajju. Ob polštirih popoldne sta se pripeljala tudi cesar in cesarica, tisučerni „vivat“ jima je donel od vsih krajev; zvečer ob poldevetih sta se pripeljala vdrugič ogledat razsvitljeni gaj. Za nedeljo je bila zadnja veselica v praznovanje slavne poroke napovedana, namreč slovesni bal, ki ga je napravilo Dunajsko mesto Nj. veličanstvoma. — Ponižana vožnina za žito, moko, sočivje in krompir po ces. železnicah (3 vinarje od centa za 1 miljo) je podaljšana do konca prihod. mesca. — Po naj višjem sklepu od 28. p. m. je določeno, da, kdor papirnati dnar ali obligacije prekućijske propagande kakor Košutove amerikske banknote, Mazzinitove obligacije itd. v deželo spravlja in razširjuje, se vdeleži hudodelstva velike izdaje. Kdor pa, če ni bil kriv spoznan vdeležtva velike izdaje ali družega hudodelstva, ne izroči neutegoma tacega dnarja ces. gosposki, se ykriviči pregreška, za ktere ga je odločeno oestro zapertje od 3 mescev do 1 leta in dvajseterno povračilo. Kdor ima tak dnar in ga oddá do 1. rožnika t. l. gosposki, ne zapade nobeni kazni. — Na spodnjem

Ogerskem je mraz vzel vse zgodno sadje. — Slovenci se nahajajo po celem svetu; — v nekem potopisju v jutrove dežele lanskega leta beremo: „v Brusii v mali Azii, smo zadeli v neki gostivnici na eno kuharico iz Ljubljane in eno kuhinsko deklo iz Celja, ki ste prav gladko francozko, laško in turško govorile. — V Dobruči so bile hude bitve, v katerih se je veliko kervi prelilo. Knez Paskievič je 25. aprila došel v Bukurešt. Najnovejša novica iz Odese je: „da je 22. aprila 9 parobrodov angleško-francozkih vojnih bark strelati začelo na luko Pratikó, kateri strel je pokončal baterijo s 4 topovi in požgal 8 rusovskih bark in austrijsko barko „sv. Katarino“. Deset ur že streljajo z bombami, granati in raketi na mesto Odeško. Tako pravi telegrafno nanzanilo „Oester. Cor.“. Pokončanje Odese, imenitnega mesta za žitno kupčijo celega sveta, je pač neizrečena škoda, zlasti sedanji čas žitne zadrege. — Knez črnogorski je iz Cetinja 20. marca razposlal razglas na vse poglavarje, da naj nabirajo vojake po deželi za vojsko zoper Turke. Velikovažni razglas se glasi tako: „Od nas Danila Petroviča, kneza črnogorskega in bérdskega kapitanu . . . naš pozdrav! „Želim, da tudi mi Črnogorci se sedaj kakor vselej skazemo hrabri in junaški kakor Greki in drugi narodi, in kakor so se naši stari očetje vseskozi skazovali viteški, ki so nam zapustili svobodo kot dično dedšino, s katero se še danes zamoremo ponašati pred svetom. Zato hočem poznati vojnike, ki so se poprej popisali, da vém, ali se morem na-nje zanašati; ukazujem vam kapitanom tedaj, da vsak skup pokliče svoje pleme, in da se vsak vojniki svojevóljno pokaže in réče: ali če z mano se bojevati zoper Turčina, zakletega sovražnika vére naše in zakona našega, in ti, kapitan, imaš zapisati vsakega vojnika, ki če svojevóljno na vojsko iti, in mi pismeno na Cetinje poročiti. Ali to vsakemu naprej povém, kdor ne misli z mano deliti smerti ali življenja, tega zarotim pri velikem Bogu: naj ostane doma; kdor misli z mano iti na vojsko, naj pozabi na ženo in otroke in na vse, kar ima na tem svetu, in naj pové to kapitanu, da ga zapiše. Še enkrat ti rečem to, moj junaški narod! in moji ljubeznjivi bratje! Kdor ne misli z manoj umreti, naj slobodno ostane doma; zakaj znano mi je, da je bolji eden, ki iz proste volje in junaški gré na vojsko, kakor petdeset taci, ki v strahu grejo. Zato pozivljam le hrabrega moža, ki junaško serce nosi pa ne babjega, in ki se ne boji za sveti križ, za pravoslavno véro in domovino kervi svoje preliti tam, kjer se čast in slava deli. Jeli, dragi moji bratje, nismo sinovi tistih starih vitezov črnogorskih, ki so tri turške vezire eno pot na vrat na nos pobili? ki so francozko vojsko potokli, in carske gradove premagali? Ako nismo izrodi in da ne oskrunimo slave naših starih junakov, složimo se in v imenu božjem udrimo! To vedite, in da ste zdravi!“ — Na ta poziv se je vpisalo čez 6000 junakov, ki so pripravljani udariti na vojsko, ko jih knez pokliče. Črnogorci mislijo od 2 strani potegniti nad Turke: od ene strani proti Hercegovini na Niksič in Pino, od druge proti Albanii na Žabljak; vodja pervega kardela hoče biti vojvoda Juri Petrovič, družega knez sam; čas pa, kdaj jo bojo udarili nad Turke, še ni znan, ker pričakujejo rusovskega polkovnika Kovalevskega, ki jim ima prinesti naukaz od rusovskega cara.

Pogovori vredništva.

Za pogorelce v Gutštajnu na Koroškem smo prejeli: od gosp. K. Seitner-a iz Bleda 2 fl., od gosp. A. Jež-a, fajm. v Kor, 3 fl., od revnega tovarša J. T. iz Primorskega 2 fl.; morebiti še kaj naberejo, da bomo po tem berž vse ob enem odrajtali.